

klart tænker på. Og dér må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen – for hr. Keld Albrechtsen er jo enig med mig i, at der er en risiko for, at regeringen er ved at male sig op i en krog – som stiller spørgsmålet, hvad vi så vil gøre ved det. Ja, det er forholdsvis enkelt. Vi vil gerne have en ny regering. Så er det problem løst.

Må jeg så svare hr. Kristian Thulesen Dahl omkring søjle 1 og de retlige indre anliggender. Det, vi forestiller os, er, at selve beslutningsprocessen inden for de retlige indre anliggender stadig væk skal foregå i det mellemstatslige samarbejde i søjle 3. Men når vi så er blevet enige om noget, og når medlemslandenes regeringer har ratificeret det, så finder vi, at det er naturligt at sige, at vi så fører det over i søjle 1, for så er rammen, hvor tingene skal fungere, jo aftalt. Dér har man jo som sagt mulighed for at sige nej, hvis det er sådan, man er uenig i det slutresultat, som tegner sig.

Men når man først er enig, synes jeg, det er naturligt at sige, at det skal over i det almindelige EU-samarbejde, hvor vi kan få Europa-Parlamentet og Kommissionen med ind. Det er det, vi forestiller os, og jeg synes, der er meget, meget logik i den tankegang, for på den måde undgår vi også den diskussion, der er nu, om, at man skal tage nogle enkelte områder ud og placere i søjle 1. Og så siger man, at når det så kommer over i søjle 1, skal det alligevel vedtages med enstemmighed. Det ser jeg ikke logikken i.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er jo ikke noget krav i forretningsordenen, at fordi man formelt skal svare, at man så også skal svare på spørgsmålet – og det kan vi jo nok ikke få gennemført.

Jeg konstaterer bare, at hr. Kent Kirk ikke svarede på mit spørgsmål om, hvorvidt De Konservative har nogen forslag om, hvordan man vil ændre stemmевægte og sådan noget. Det Konservative Folkeparti kunne heller ikke melde ud om noget så banalt, som jeg synes, debatten her kunne dreje sig om, nemlig at når vi kommer til målstregen om institutionelle ændringer og stemmевægte, om Danmark så vil kæmpe for, at de små lande får en stærk position. Nu nikker hr. Kent Kirk, men det var jo præcis det modsatte, Venstres ordfører sagde om, at vi skal kæmpe for, at store lande skal have større indflydelse, og jeg vil derfor gerne have at vide, hvad Det Konservative Folkeparti mener på det her område.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til hr. Kent Kirk for forsøget på at besvare mit spørgsmål! Men jeg må erkende, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvad det er, De Konservative foreslår med hensyn til retlige og indre anliggender. Det kan være, det er, fordi det går over min forstand.

Altså: Man kan jo fastlægge nogle principper i enstemmighed, og så kan man ratificere dem i de forskellige parlamenter, hvis man er enig om det, og derefter kommer man til nogle praktiske beslutninger, og dér forstår jeg så, at hr. Kent Kirk ønsker, at de praktiske beslutninger skal kunne tages af et flertal.

Så spørger jeg for at få det konkretiseret og for at få det bragt på et plan, hvor også jeg er med: Betyder det så f.eks. inden for asylpolitik, at De Konservative kan tilslutte sig en model, hvor man har vedtaget nogle principper, men hvor man med hensyn til det praktiske eksempelvis nedstemmer Frankrig i spørgsmålet om, hvor mange asylansøgere Frankrig skal modtage?

Jeg spørger for at få det konkretiseret, for hvis det er det, der er tale om – det er nemlig den eneste model, jeg kan finde ud af at der må være tale om, hvis det skal have nogen som helst betydning eller effekt – så skal der jo ikke megen fantasi til at forestille sig, hvilken folkelig reaktion det vil kunne medføre i Frankrig eller i andre lande, hvis man nedstemmer landet i så ømtåleligt et spørgsmål.

Og det er derfor, jeg synes, det er vigtigt, at hr. Kent Kirk besvarer det praktiske spørgsmål, så vi kan få en fornemmelse af, hvad det egentlig er, De Konservative foreslår på det her område.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nu er det jo ikke første gang, jeg hører hr. Kristian Thulesen Dahl opfinde den slags kendte eller ukendte situationer, men det er klart, at det, vi siger her, er, at når man udformer en konvention eller noget andet – man kan kalde det, hvad man vil – så skal den ratificeres i medlemslandene, og så er det klart, at hvis det er asylspørgsmål, man vil vedtage noget om, så må man jo, således som hr. Kristian Thulesen Dahl siger, under forhandlingerne stille det spørgsmål, om vil man acceptere konventionen politisk eller, hvis man skal stemme om kvoter for asylansøgere, det skal ske i enstemmighed. Alt-